

[Lange.]

vil man holde Kornet tilbage i Haab om at faa en bedre Pris for det, og saa vil der blive indført saa meget, som det er muligt at indføre. Hvis man derimod straks gennemfører en Kornlov, straks skaffer en Pris, som man kan blive enig om, og som er rimelig over for det korndyrkende Landbrug, er der ingen Opfordring til at gemme Kornet, saa er der ikke noget at tjene ved at gemme Kornet til Efteraaret, hvor man med Sandsynlighed maa regne med — man kan i alt Fald se nogle Maaneder frem i Tiden —, at Kornpriserne vil blive betydelig lavere end i Dag; i hvert Fald vil en saa afgørende Kornsort som Majs blive omtrent 2 Kr. billigere end i Dag. Og naar man ved, at jo længere man gemmer Kornet, desto billigere bliver det, vil der ikke være nogen Opfordring, hverken for Landmænd eller Købmænd, til at gemme Kornet. Derfor mener jeg, at det nuværende Øjeblik netop er det rette Tidspunkt til at gennemføre en Kornordning.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at det var Venstres og de Konservatives Skyld, at vi ikke havde en Kornordning, der tog rimeligt Hensyn til det korndyrkende Landbrug. Jeg kan kun svare for mit Parti; vi vil ikke indrømme, at det er vor Skyld, at vi ikke har faaet en Kornordning, der gav Landbruget rimelige Kaar. Vi vilde ikke bøje os for det Diktat, den højtærede Landbrugsminister sidste Sommer bød os, og som ganske vist for Øjeblikket kunde have betydet en lille Fordel for det korndyrkende Landbrug, men som ikke kunde give det korndyrkende Landbrug en Pris for Kornet, der svarer til Produktionsprisen. Det forekommer mig, at det maa være det afgørende ved Bedømmelsen af, hvilken Pris der skal opnaas gennem en Kornordning. Det kan ikke være rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister siger, at det er en Fordel for Landbruget at have billige Raastoffer, naar det er Landbruget selv, der skal producere den overvejende Del af disse Raastoffer. Selv om der her i Landet er et meget stort Antal Mennesker uden for Landbruget, som producerer Æg — naar den højtærede Landbrugsminister regnede med et saa stort Tal, som han gjorde, er det vel, fordi den højtærede Minister som Ægproducenter medtager en hel Del Mennesker, der driver Ægproduktion som Bibeskæftigelse —, kan det ikke være rigtigt, at man skal bygge denne Ægproduktion paa en Raastofpris, paa en Kornpris, der bevirker, at hele Landbrugets Kornproduktion bliver urentabel. Det

kan ikke være rigtigt, og det vil i det lange Løb være en farlig Produktion.

Vi har forelagt dette Lovforslag, fordi vi mener, det er meget nødvendigt saa hurtigt som muligt at faa dette Forhold bragt i Orden, men vi har forelagt det som et Forhandlingsgrundlag, hvad jeg for øvrigt nævnte ved Forelæggelsen. Den højtærede Minister udtalte, at han vilde gaa ind i en Forhandling, men Priserne maatte ikke være højere end efter det Lovforslag, han selv i sin Tid fremsatte. Jeg haaber ikke, det er et Ultimatum fra den højtærede Landbrugsministers Side, for saa ser det ikke godt ud for den Del af Landbrugets Fremtid, som er bygget paa Kornproduktion. Jeg haaber heller ikke, det skal tages helt bogstaveligt, naar den højtærede Landbrugsminister siger, at det skal være efter de samme Principper som sidst. Hvis den højtærede Landbrugsminister havde foretaget en Undersøgelse af, hvorledes den sidste Kornordnings Teknik virkede rent praktisk, vilde den højtærede Landbrugsminister være klar over, at der var forskelligt, som var lidet egnet for Formaalet, at der var adskilligt, som det vilde være heldigt at faa omformet i den nye Kornlov. Det har vi taget Hensyn til i det Lovforslag, vi har forelagt. Jeg mener ikke, det er nødvendigt at gaa nærmere ind paa dette her; det er Forhold, som mere egner sig til Behandling i et Udvalg, og efter det Tilsagn, som den højtærede Minister har givet, vil jeg, idet jeg igen anbefaler Lovforslaget, ved Slutningen af denne Forhandling stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg og haabe, at der gennem en Udvalgsbehandling vil kunne fremskaffes et tilfredsstillende Resultat.

Jefsen Christensen: Naar man spørger sig selv: Er det nødvendigt at regulere Korntilførselen til og Prisen paa Korn i vort Land? maa Svaret efter mit Skøn blive, at det i en Tid, da det danske Landbrug maa opleve at se sine Eksportmuligheder begrænset paa alle Leder og Kanter, er en bydende Nødvendighed, at det underkaster sine hævdivundne Produktionsformer en nøje Prøvelse for ogsaa ad denne Vej at søge at afbøde saa mange som muligt af de økonomiske Vanskeligheder, der i det væsentligste er kommet ind over os gennem stærke Indgreb i den frie Samhandel mellem Nationerne.

De Produktionsformer, som det danske Landbrug har dyrket gennem 50 Aar, havde deres Rod i et stærkt Underbud paa